

Lähtettäjä / Avsändare
 SUOMEN RIISTAKESKUS
 Sompiontie 1
 00730 HELSINKI
 029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm Nro
 17.02.2021 2021-1-000-18823-8

Vastaanottaja / Mottagare
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:
 susi 1 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:
 susi 13.2.2021 - 5.3.2021

Hakemusalue:
 Pinta-ala 12400 ha

- kartta lupa-alue.jpg

Poikkeusperusteet:

SUSI
 Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:
 -yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä

Liitteet
 - Poikkeuslupahakemus_41-a-§_vahinkoperuste_Liite 1.docx

Hakemuksen perustelut
 - image003.jpg

Poikkeuslupa-alue
 - Hakemus.jpeg

Hakemus (1/2)
 - Hakemus2.jpeg

Hakemus (2/2)
 - valtuutukset.jpeg

Valtuutukset
 - Hakemussähköposti 11.2.2021 Jukka Tietäväinen.msg

Hakemuksen perustelut Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:
 - susi: 0 €

Selvitys vahingosta:

- susi: Paikallisyhteisön edustajana ja valtuuttamana katson, että edellä kuvatut ehdot yhden vahinkoa aiheuttavan suden tappamiseksi täyttyy eikä muuta tyydyttävää ratkaisua laissa ole esitetty:

1. Villieläin ja suurpeto, joka menettää luontaisen ihmisarkuuden ja siirtyy pyydystämään ravinnokseen ihmisasutuksen keskelle lemmikkikoiria, on susikannan hoitosuunnitelmassa kuvattu uhkaa tai vaaraa aiheuttavaksi sudeksi. Koti- ja lemmikkieläinten ja heidän omistajien turvallisuus ja oikeus turvalliseen asumiseen voidaan kiistatta katsoa vaarantuneen tilanteessa, jossa turvallisuuden keskeisin alue(kotirauha 24 luku (9.6.2000/531), lapsiperheen oma kotipiha ja heidän lemmikkieläin joutuu suden hyökkäyksen kohteeksi. Talven lumitilanne alueella ja yksittäisille susille saaliiksi soveltuvat riistakannat alueella ovat sellaisia, että voidaan pitää ilmeisenä kyseisen suden hakeutumista helpon ruoan perässä ihmisasutuksen piiriin tai kotieläintarhoihin yhä uudelleen kevään aikana. Kyseinen susi-yksilö oli käynyt jo ennen hyökkäystä asutuksen ja kotieläintilojen pihalla, jonka todentamiseksi paikalla kävi pyynnöstä myös poliisi.

Kuvaus tapahtumapaikasta ja olosuhteista, jossa susi hyökkäyksellään aiheutti vahingon.

Suden hyökkäys 7.2.2021 tapahtui ilta-aikaan n. 20.30 jolloin tiivisti asutussa kylässä on ollut tavanomaista liikennettä, valaistut pihat ja ulkoilijoita. Ajankohtaa eikä tapahtumapaikkaa voida pitää sudelle tyypillisenä saalistuspaikkana, suden ei voida katsoa ajautuneen tai eksyneen alueelle vahingossa ja samasta yksilöstä on alle 200m etäisyydellä havaintoja jo aiemmin talvikaudella 2021. Alueella ei ole mitään sutta houkuttelevaa ruokalähdettä vaan puhtaasti tavanomaista pientalo-asumista ja kotieläin pihoja. Paikallinen varhaiskasvatuskeskus sijaitsee alle 250m etäisyydellä hyökkäyksen tapahtumapaikasta ja sitä edellisestä pihakäynnistä. Varhaiskasvatuskeskuksessa on lapsiryhmiä ikävuodesta 0-9-vuotiaisiin. Suden hyökkäyksen kohteeksi joutunut koira oli aidatussa pihassa, josta varhaiskasvatuskeskuksen aidattujen pihojen suuntaan välissä on vain yksi asuintalo ja suora kylätie.

Keino tai toimenpide:

- susi: Toimintaedellytykset ja toimintavelvoitteet eri osapuolille susikannan hoitosuunnitelman mukaan.

Hakemuksessa kuvatut paikalliset olosuhteet sekä jo aiheutuneet vahingot ja haitat sekä muiden tehokkaiden keinojen puuttuminen kyseisen ongelman ratkaisemiseksi näkemykseni mukaan velvoittaa Riistakeskusta Maa- ja metsätalousministeriön julkaiseman susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti toimiin ongelmien ennalta ehkäisemiseksi ja haettavan luvan myöntämiseksi. Luvan hakijana edustan tosiasiallisesti paikallisyhteisöä, jolla on susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti velvollisuus toimia osaltaan vahinkojen ennalta ehkäisemiseksi ja susi-konfliktien ratkaisemiseksi. Lisäksi luvan hakijana minulla edellytys organisoida suden pyynti yhteistyössä paikallisten yhteisöjen kanssa lupaehtojen rajauksia noudattaen. Poikkeuslupahakemuksen laadinta on oikea-aikainen ja menettelytapana aikaisemman oikeuskäytännön mukainen toimenpide, eikä hakemuksen täytäntöönpano edellytä esimerkiksi poliisien hälytysresurssien käyttämistä tarpeettomasti tai vastoin poliisihallituksen ohjeistuksia.

Lupa haetaan vain yhdelle yksilölle, tarkasti rajatulle alueelle sekä ajankohdalle, jolloin lumipeitteisyys on varmuudella riittävä oikean lupayksilön tunnistamiseksi, uusien pihakäyntien tai koti- tai tuotantoeläin vahinkojen aiheuttajan varmistamiseksi sekä kyseisen yksilön oleskelun

lupa-alueen sisällä varmistamiseksi ja jäljittämiseksi. Lupaa ei haeta alueen maasto- ja lumiolosuhteiden vuoksi suden karkoittamiseksi, koska kyse ei ole pihakäynneistä, vaan merkittäviä vahinkoja jo aiheuttaneesta sudesta. Suden katsotaan susikannan hoitosuunnitelman (MMM_2019_24. 2.2.2) mukaisesti olevan vaaraa aiheuttava. Ennakkotapauksissa (mm. Paatos-2021-1-000-18732-3) on todettu karkotustoimenpiteiden vastaavissa olosuhteissa olevan hyvin lyhytaikaisesti vaikuttavia tai teholtaan merkityksetön. Vuodenaika huomioiden pysyväle ratkaisulle on painavat perusteet eikä riskiä värien susiyksilöiden päätyemisestä saaliiksi muodostu.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Luvan hakijana tiedostan lisäksi, että suden karkottaminen hetkellisesti esimerkiksi valta- tai rautatielinjojen taakse kevätkaudella johtaa varmuudella vahinkojen siirtymiseen muille alueille, jossa todennäköisesti lisäksi on saalistavia susia tai laumoja eikä ravintotilanne yksinäiselle sudelle ole parempi. Ongelman siirtämistä toisaalle ei voida pitää hyväksyttävänä eikä alueen asukkaiden, kotieläintilojen omistajien tai muiden paikallisyhteisöjen kannalta kohtuullisena. Vuoden aika- ja paikalliset olosuhteet huomioiden lupa tulee voida panna täytäntöön mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta, jolla varmistetaan tavoiteltu yleinen etu (Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki 808/2019; 122§:n 3.mom.) ja noudatetaan Riistahallintolain (158/2011) 31§:n 2.mom ehtoja koskien yksittäistä päätöstä. Onnistuneen jahdin minimimetsästämääräksi arvioin 50 metsästäjää.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: -

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: 2. Suotuisan suojelun taso lasketaan ja määritellään Luontodirektiivin 17:n mukaisesti mm. LUKE:n ja asiantuntijatyöryhmien yhteistyössä käyttämällä arviossa laumoja ja lisääntyviä pareja, luontaista ja muuta tiedettyä poistumaa ja hakijana tiedostan kannan elinvoimaiseksi määriteltävän tason määrittelytyön olevan kesken, mutta korostan, että nyt hakemuksen kohteena olevan yksittäisen yksilön osuus läntisen levinneisyyden tuoreen vapaaehtoisvoimin ja raportoidun lumijälkilaskennan (16.1.2021) perusteella arvioidusta kannasta on vain 1/74 osa eli n. 1,3% eikä yksilö ole ko. laskentapäivä jälkitilastoon ja kanta-arvioon edes kirjautunut. Kyseinen vahinkoja aiheuttanut susi-yksilö ei myöskään ole muodostanut paria tai kuulu mihinkään vakiintuneeseen laumaan. Susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti jokaisen susi-reviirialueen ja maakunnan erityispiirteet tulee huomioida poikkeuslupapäätöksissä ja voimakkaan kannan kasvun ja lukuisien lisääntyvien laumojen alueilla ongelmia aiheuttaneiden yksilöiden poistaminen eettisesti hyväksytyjä ja tavanomaisia metsästyskeinoja käyttämällä on oikeudellisesti perusteltua. Lupaa hakemalla ei pyritä vaikuttamaan alueen susikannan kokoon tai kehitykseen vaan ennaltaehkäisemään lisävahinkoja. Yhden suden poistamiselle on painavat yleiseen turvallisuuteen liittyvät perustelut.

Kuvaus lupa-alueesta ja tiedot vahinkoa aiheuttavan susi-yksilön liikkeistä 2020-2021.

Haettava poikkeuslupa on kohdistettu yhteen susi-yksilöön, josta on elosyyskuu 2020 alkaen havaintoja pääosin Kurikan Ojajärven Paikallistie-

Tullinperäntie-Järvirannantie sekä Seinäjoen Ojajärventie-Seinäjoentie-Rengonharjuntien ja Ilmajoen Jalasjärventien välisiltä alueilta. Alueen keskellä on turvetuotantoalueita, mutta ei erityisesti asutusta tai rakennettua ympäristöä. Ennen lumiaikaa havainnot ovat koostuneet pääosin näkö-, riistakamera- tai jälkihavainnoista aluetta rajaavilla pelto- tai tiealueilla. Alkupalven havaintojen perusteella susi on saalistanut alueen reunamilla mm. kauriin kokoisia saaliseläimiä, joita talviolosuhteista johtuen ei metsäisillä alueilla kevättalvelle riitä. On oletettavaa, että yksinäinen susi nimenomaan helpon ruoan ja luontaisen ihmispelon menetettyään kohdisti saalituksen kotikoiraan.

Kyseinen susi yksilö ei kuulu mihinkään Etelä-Pohjanmaan laumoista ja reviereistä. Koti- tai lemmikkieläimille vahinkoa on toistaiseksi aiheuttanut vain kyseinen yksilö. Lupaa haetaan suden lopettamiseksi, koska hakijana tiedostan metsästyskauden ulkopuolelle ja lumettomaan aikaan mahdollisesti aiheutuvien ongelmien ehkäisyn mahdottomuuden. Luvan hakija on tutustunut aiempaan oikeuskäytäntöön ja poikkeuslupien perusteluihin, lupaehtoihin sekä mm. poliisihallituksen julkaisemiin ohjeisiin suurpeto-virkatehtävistä:

<https://poliisi.fi/documents/25235045/39074104/Poliisin-toiminta-suurpeto-ja-villisikatilanteissa-2020.pdf/d4f4d908-0978-e176-1c9a-9b9e3beee763/Poliisin-toiminta-suurpeto-ja-villisikatilanteissa-2020.pdf?t=1606806525992>

Välitoimenpiteet

Hakijalta on pyydetty 15.2.2021 lisäselvitystä hakemusalueesta sekä muun tyydyttävän ratkaisun vaihtoehtoista, tosiasiallisesti tehdyistä toimenpiteistä ja niiden tuloksista. Hakija on toimittanut uuden hakemusalueen kartan 15.2.2021 ja selvityksen pyydetyistä asioista.

Suomen riistakeskus on pyytänyt Pohjanmaan poliisilaitokselta tietoja poliisin vastaanottamista hakemuksista, ilmoituksista, tehdyistä karkotusmääräyksistä sekä poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.1.2021 - 14.2.2021 välisenä aikana hakemusalueella.

Suomen riistakeskus on pyytänyt 15.2.2021 Seinäjoen ja Kurikan kaupungeilta sekä Ilmajoen kunnalta tietoja sivistystoimien vastaanottamista hakemuksista sekä tehdyistä päätöksistä koulukyyteihin liittyen, joissa perusteena on käytetty susien tuomaa riskiä turvallisuudelle 1.8.2020 - 14.2.2021 väliseltä ajalta.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset:

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädetystä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetystä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädetystä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvasta hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvasta myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvasta voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1-3 kohdassa säädettyjä poikkeusluvasta myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvittävä:

- 1) poikkeusluvasta kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa;
 - 2) poikkeusluvasta kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;
 - 3) tarvittaessa viranomaisen, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvasta hakuperusteeseen; ja
 - 4) toimenpiteet, jotka poikkeusluvasta sijasta voitaisiin toteuttaa.
- Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetty poikkeusluvasta myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä suttu koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavartiolaitos, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 21 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvasta saajan on ilmoitettava Suomen

riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksestä poronhoitoalueen ulkopuolella annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa. Metsästysvuodelle 2020-2021 kyseistä asetusta ei ole annettu, joten poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää ei ole rajoitettu.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

Oikeuskansleri on vastauksessaan (Dnro 1277/1/03, 20.12.2004) ottanut kantaa suurpetokysymyksiin. Oikeuskanslerin mukaan petoeläinten kotieläimille aiheuttamat vahingot ja niiden ihmisille aiheuttama tai ainakin niistä ihmisten asuin ja liikkumisalueilla tehtyihin havaintoihin perustuvat todellisiksi mielletyt uhat ovat sellaisia turvallisuutta heikentäviä tekijöitä, joiden poistaminen on julkisen vallan velvollisuutena. Susi enempää kuin muutkaan petoeläimet eivät meillä kuulu asuttujen seutujen luonnonoloihin. Tältä osin viranomaisilla tulee olla nopeasti vaikuttavat tehokkaat keinot, joilla torjutaan ihmisasumusten, taajamien tai ihmisten käyttämien liikenne- ja kulkuväylien läheisyyteen tulevat petoeläimet. Toisaalta sama edistämismäärä koskee perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan myös luonnon ja sen monimuotoisuuden säilyttämistä. Käsillä on tilanne, jossa useiden perus- ja ihmisoikeuksien toteuttaminen niihin sisältyvien osittain paikallisista olosuhteista johtuvien vastakkaisten arvojen vuoksi näyttäisi johtavan ristiriitaan. Tällaisessa tilanteessa on perus- ja ihmisoikeuksia punnittava vastakkain ja pyrittävä yhteen sovittamaan ristiriitaan johtavien säännösten tulkinta tavalla, joka johtaa perusoikeuksien toteuttamiseen niiden tarkoitusta vastaavalla tavalla poikkeuksellissakin olosuhteissa. Petoeläinten aiheuttamaa uhkaa ei voida kuitenkaan poistaa siten, että luonnon monimuotoisuus myös erämaaluonnon petokantojen osalta vaarantuu vastoin perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaista edistämismäärä. Oikeuskansleri toteaa edelleen johtopäätöksensä, että edellä lausuttuun viitaten on painotettava sitä, että erityisesti perusoikeutena ja ihmisoikeutena taatun turvallisuuden ylläpitäminen on julkisen vallan ensisijainen tavoite. Julkisen vallan on varauduttava toimiin ja käytettävä niitä siten, että turvattomuutta aiheuttavat eläimet saadaan torjutuiksi ja vakavimmissa tapauksissa hävitetyiksi. Silloin kun petoeläin havaitaan paikassa, jossa on ilmeinen vaara, että ihmisen turvallisuus on uhattuna, on selvää, että uhka torjutaan. Äärimmäisenä keinona on pedon lopettaminen. Arviointi on osaltaan perustettava kuitenkin luontodirektiivin 16 artiklan poikkeusperusteisiin. Nämä poikkeusperusteet antavat mahdollisuudet sellaiseen lainsäädäntöön, jonka nojalla turvallisuuden säilyttämiseksi ja mahdollisesti myös omaisuuden suojan säilyttämiseksi tarpeelliset toimenpiteet ihmisiä ja omaisuutta uhkaavien petoeläinten torjumiseksi voidaan käytännössä toteuttaa.

Suotuisa suojelutaso

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaan suotuisa suojelun taso saavutetaan Suomessa edistämällä ensin susikannan sietämistä ja luomalla pohjaa susikannan hyväksyttävyydelle laajalla toimenpidekokonaisuudella, mutta myös varmistamalla Suomen susikannan yhteydet Skandinavian susipopulaatioon sekä Luoteis-Venäjän susipopulaatioon. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on 25 lisääntyvää paria. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella, jossa on riittävästi elintilaa vähimmäistavoitteen suuruiselle susikannalle siten, että myös vahingot siellä pysyvät kohtuullisina. Laumojen määrää sekä susikannan ja laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa

Luonnonvarakeskus on julkaissut viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta (Heikkinen, S., Kojola, I., Mäntyniemi, S., Holmala, K & Härkölä, A. 2020. Susikanta Suomessa maaliskuussa 2020. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 37/2020. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 97 s).

Kanta-arvion mukaan Suomessa oli maaliskuussa 2020 todennäköisimmin 46 parin tai perhelauman asuttamaa susireviiriä. Perhelaumojen määrä oli 30 (27–33) ja parin asuttamien reviireiden määrä vastaavasti 17 (13–20). Kokonaan Suomen puolella oli 24 laumaa (90 % todennäköisyysväli, 21–27) ja 15 paria ((90 % todennäköisyysväli, 11–18). Laumareviireistä kuusi (5–7) ja parin reviireistä 2 (1–3) sijaitsi Suomen itäisen valtakunnanrajan molemmin puolin (ns. rajareviirit).

Läntisen Suomen kannanhoitoalueella oli 18 (16–21) perhelauman ja kahdeksan (5–11) parin asuttamaa reviiriä, vastaavasti itäisessä Suomessa arvioitiin olleen 11 (9–14) perhelaumaa ja kahdeksan (6–11) paria, joista kuusi (5–7) rajalaumaa ja kaksi (1–3) molemmin puolin rajaa asustavaa paria. Itäisen Suomen kannanhoitoalueella susien esiintyminen painottui Kainuun ja Pohjois-Karjalan itäosiin sekä Pohjois-Savon pohjoisosiin. Poronhoitoalueella arvioitiin liikkuneen yhden rajalauman.

Suomessa havaittujen perhelaumojen määrä oli maaliskuussa 2020 arviolta noin 20 % suurempi kuin maaliskuussa 2019. Ero on samaa suuruusluokkaa verrattaessa kokonaan tai lähes kokonaan Suomen puolella liikkuneiden laumojen todennäköisintä määrää vuotta aiempaan arvioon. Parien määrä oli sen sijaan lähes 40 % pienempi kuin vuonna 2019. Suomen susikannan koko on kuluvalle vuosituhannelle heilahdellut ylös ja alas. Susikanta on kasvanut vuodesta 2017.

Kanta-arvion mukaan Etelä-Pohjanmaan maakunnan alueella oli seuraavanlaisia lauma- ja parihavaintoja:

Honkajoen reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Satakunta), status: epävarma pari;
Lauhanvuoren reviiri, status: pari; Jalasjärven reviiri, status: epävarma pari;
Isojoen reviiri, status: epävarma lauma; Jurvan reviiri, status: perhelauma;
Närvijoki-Pörtömin reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Pohjanmaa), status: perhelauma;
Laihian reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Pohjanmaa), status: epävarma pari;
Jeppon reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Pohjanmaa), status: epävarma pari.

Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion (37/2020) perusteella Jurvan ja Laihian reviirit ovat hakemusalueen lähimmät reviirit.

Hakijan mukaan hakemusalueella liikkuu yksi yksinäinen susi. Lisäksi hakijan mukaan kyseinen susi-yksilö ei myöskään ole muodostanut paria tai ei kuulu mihinkään vakiintuneeseen laumaan.

Riistavahinkorekisteriin on tallennettu hakemusalueelta aikavälillä 01.01.2021 - 14.2.2021 yhteensä 22 susihavaintoa, jotka kaikki ovat olleet jälkihavaintoja. Havainnot keskittyvät ajanjaksolle 29.1.-31.1.2021, jolloin kaikista havainnoista 13 on kirjattu kyseiselle ajanjaksolle. Havainnoista 21 kertaa on kirjattu yksi havaittu susi ja yhden kerran kolme sutta. Havainnoista 13 kertaa sudesta on tehty pihahavaintokirjaus, jotka ovat kaikki olleet jälkihavaintoja ja ajoittuvat neljälle eri päivälle (8.1, 29.1, 31.1 ja 7.2).

Aikavälillä 1.8.2020-31.12.2020 riistavahinkorekisteriin on tallennettu hakemusalueelta 14 havaintokirjausta, joista viisi on erillisiä pihakäyntejä. Kaikista havainnoista 8 on näköhavaintoja ja 6 jälkihavaintoja.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella

Hakijan mukaan kyseinen susiyksilö on aiheuttanut yhden koiravahingon 7.2.2021. Hakijan mukaan suden hyökkäys koiran kimppuun tapahtui tiiviisti asutulla alueella ilta-aikaan (klo 20.30), jolloin kylällä on ollut tavanomaista liikennettä, valaistut pihat ja ulkoilijoita. Lisäksi hakijan mukaan kyseinen susi on jo aiemmin liikkunut ihmisasutuksen ja kotieläintilojen pihalla.

Hakijan mukaan alueella ei ole mitään sutta houkuttelevaa ruokalähdettä, vaan puhtaasti tavanomaista pientaloasutusta ja kotieläinpihoja.

Riistavahinkorekisterissä ei ole tietoa koiravahingosta. Suomen riistakeskuksella on kuitenkin tiedossa, että alueella on tapahtunut suden hyökkäys koiran kimppuun 7.2.2021.

Viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen

Suomen riistakeskus on pyytänyt 15.2.2021 Pohjanmaan poliisilaitokselta tietoja poliisin vastaanottamista hakemuksista, ilmoituksista, tehdyistä karkotusmääräyksistä sekä poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.1.2021 - 14.2.2021 välisenä aikana hakemusalueella.

Poliisilta 15.2.2021 saadun tiedon mukaan heidän järjestelmiin on tehty neljä kirjausta suden osalta Ilmajoen riistanhoitoyhdistyksen alueelta. Yksi ilmoituksista liittyy kotieläinvahinkoon. Poliisin tekemiä karkotus- tai lopetusmääräyksiä ei ole hakemusalueelle tämän vuoden aikana tehty.

Suomen riistakeskus on pyytänyt 15.2.2021 Seinäjoen ja Kurikan kaupungeilta sekä Ilmajoen kunnalta tietoja sivistystoimien vastaanottamista hakemuksista sekä tehdyistä päätöksistä koulukyyteihin liittyen, joissa perusteena on käytetty susien tuomaa riskiä turvallisuudelle 1.8.2020 - 14.2.2021 väliseltä ajalta.

Kurikan kaupungilta 15.2.2021 saatujen tietojen mukaan hakemusalueelta ei ole haettu koulukyydityksiä petoeläinuhkan perusteella. Ilmajoen kunnasta saatujen 16.2.2021 saatujen tietojen mukaan Ilmajoen Tuomikylän 27 oppilaalle on järjestetty koulukyydistys. Saadusta selvityksestä ei kuitenkaan ilmene, kuinka moni kyydityksistä on järjestetty hakemusalueelta. Seinäjoen kaupungilta saadun selvityksen mukaan kahdelle perheelle hakemusalueelta on myönnetty saattoavustus koulumatkalle.

Muu tyydyttävä ratkaisu ongelmaan

Hakija ei ole hakemuksessaan osoittanut muita tyydyttäviä toimia esiintyvän ongelman ratkaisemiseksi. Suomen riistakeskus on edelleen pyytänyt 15.2.2021 lisätietopyynnöllä tietoja muun tyydyttävän ratkaisun vaihtoehtoista, tosiasiallisesti tehdyistä toimenpiteistä ja niiden tuloksista. Hakijan antaman selvityksen mukaan muu tyydyttävä ratkaisu olisi kotieläinten suojaaminen, mutta eläimet saavat lain mukaisesti oleskella kotipihalla vapaana, eikä asuntoalueella voida velvoittaa asukkaiden muuttavan villieläinten vuoksi käyttäytymistään, harrastuksiaan tai rakentamaan ylimääräisiä suojauksia. Lisäksi hakija toteaa, että vahinkojen ennalta ehkäisemiseksi alueella vapaana olevia metsästyskoiria ei ole voitu käyttää, mutta toimenpiteillä ei ole ajallisesti tai tosiasiallisesti yhteyttä kotieläimiin kohdistuvaan uhkaan. Hakija myös toteaa, että hakemuksessa on jo seikkaperäisesti kuvattu perusteet miksi karkotuksille ei ole haettu, eikä tulla hakemaan erikseen lupia viitaten ennakkotapauksiin ja korostaen sitä, ettei ole kyseessä pihakäynneistä vaan vakavaa vaaraa aiheuttavan eläinyksilön poikkeuksellisesta käyttäytymisestä.

Hylkäävän päätöksen perustelut

Hakija on hakenut poikkeuslupaa muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle. Käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 1 momentin

3 kohdassa tarkoitetut poikkeusluvan edellytykset eivät täyty.

Susi kuuluu EU:n luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeänä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Tiukasta suojelusta voidaan kuitenkin poiketa perustellusta syystä.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin sanamuoto - voidaan myöntää - osoittaa, että Suomen riistakeskuksella on harkintavaltaa poikkeuksen myöntämisessä. Näin ollen päätökset perustuvat myös tarkoituksenmukaisuusharkintaan, eikä poikkeuslupia ole pakko myöntää, vaikka muodolliset edellytykset poikkeusluvan myöntämiseksi täytyisivät. Harkintavaltaa rajaavat luontodirektiivissä mainittujen myöntämisperusteiden lisäksi niiden tulkintasisältö, mikä on muotoutunut oikeuskäytännön ja luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan komission ohjeasiakirjan kautta. Ohjeasiakirja ei ole oikeudellisesti sitova, mutta siinä esitetty voidaan ottaa huomioon säännöksiä tulkittaessa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (nykyinen Euroopan unionin tuomioistuin) asiassa C-6/04 (Euroopan yhteisöjen komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta) antamasta ratkaisusta ja luontodirektiivin säännösten sanamuodosta seuraa, että poikkeamisen edellytyksiä on tulkittava tiukasti niin, että luontodirektiivissä edellytetty tulos saavutetaan.

EU:n oikeuskäytännön mukaan todistustaakka poikkeusluvan edellytysten olemassaolosta on valtiolla. Hallintolain (434/2003) 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Näin ollen poikkeusluvan edellytysten täytyminen on Suomen riistakeskuksen selvitettävä ja osoitettava. Myöskään poikkeusluvan hakijan tai muun asianosaisen ilmoitukselle tosiseikoista tai näiden käsityksille poikkeamisedellytysten soveltamisesta ei voida antaa ratkaisevaa merkitystä, kun edellytysten täyttymistä arvioidaan.

Päätöstä tehtäessään Suomen riistakeskuksen on punnittava suden aiheuttamia kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt suhteessa suden tiukkaan suojeluun. Arvioitavana on poikkeamisesta aiheutuvat ensisijaisen merkittävät hyödyt ympäristölle. Arviointi on tehtävä kunkin kohdan osalta erikseen. Lisäksi tulee arvioida muuta tyydyttävää ratkaisua ongelmaan kuin suden tappaminen.

Suomen riistakeskus toteaa, että susireviirialueilla eläville ja toimiville ihmisille aiheutuu väistämättä monenlaista haittaa susista. Kyseessä olevalla hakemusalueella sudet ovat vierailleet lähellä asutusta, asutuksen ja kotieläintilojen pihapiireissä. Lisäksi sudet ovat aiheuttaneet alueella yhden koiravahingon.

Susien vierailut lähellä asutusta tapahtuvat yleensä öiseen aikaan, jolloin sudet eivät pidä asutuksen lähellä vierailua vaarallisena. Päiväsaikaan lähellä asutusta tai pihoissa esiintyviä susia, jotka eivät pakene ihmistä voidaan pitää poikkeuksellisenä. Tällaisia tilanteita voidaan pitää akuutteina vaaratilanteina. Komission ohjeasiakirjan tulkinnan mukaan yleisen edun

kannalta pakottavat syyt, mukaan lukien sosiaaliset syyt tarkoittavat tilanteita, joissa suden tappaminen on välttämätöntä kansalaisten perusarvojen, esimerkiksi turvallisuuden takaamiseksi. Hakemusalueella on susi toistuvasti liikkunut, mutta hakemuksesta tai selvityksistä ei ilmene tilanteita, joissa sudesta olisi yhtä vahinkotapausta lukuunottamatta aiheutunut konkreettista vaaraa ihmisille tai kotieläimille. Kaikki hakemusalueella vuoden 2021 kirjatut havainnot ovat suden jälkihavaintoja, eikä Suomen riistakeskuksella ole tiedossa konkreettisia suden ja ihmisen kohtaamisia, joissa olisi osoitettavissa erityistä vaaraa turvallisuudelle. Yksittäiset suden pihavierailut, joihin ei liity konkreettista vaaraa tai uhkaa, eivät ole Suomen riistakeskuksen arvion mukaan sellaisia yleistä turvallisuutta vaarantavia tekijöitä, että suden tiukasta suojelusta voitaisiin poiketa.

Tarkasteltavana kohtana ovat myös taloudelliset ja sosiaaliset syyt. Hakemusalueella on tapahtunut yksi koiran raatelutapas. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan koetut taloudelliset vahingot eivät ole erityisen merkittäviä. Myöskään hakemuksessa ei ole esitetty konkreettisia taloudellisia vaikutuksia. On selvää, että kaikilla susireviireillä sudet aiheuttavat taloudellisia kuluja paikallisille. Tällöin tulee arvioida kulujen suuruutta suhteessa suojeltavan, eli suden etuun. Sosiaalisina syinä poikkeuslupan perusteena voidaan pitää ihmisten kokemaa susipelkoa. Hakemuksessa ei ole yksilöity ihmisten kokemaa huolta tai pelkoa. Koulukyytijärjestelyjen perusteella on kuitenkin arvioitavissa, että alueella sudet tuottavat jossain määrin huolta turvallisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Suomen riistakeskuksen on poikkeuslupan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä toimenpiteet, jotka poikkeuslupan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Komission ohjeasiakirjan mukaan muun tyydyttävän ratkaisun olemassaoloa arvioitaessa on otettava huomioon ratkaistavissa oleva ongelma tai tilanne. Hallinto-oikeuden (Itä-Suomen HAO 18.10.2017 17/0986/1) ratkaisun mukaan, poikkeuslupan myöntämistä voidaan pitää viimesijaisena vaihtoehtona, johon voidaan turvautua vain, jos mikään muu vaihtoehto ei ole tosiasiaa objektiivisesti arvioiden käytettävissä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen muuna tyydyttävänä ratkaisuna susien pihavierailuihin ja sen seurauksena ihmisten kokemaan turvattomuuteen voidaan pitää susien karkotusta asutusalueilta. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan asutuksen läheisyydessä vierailevien susien karkotukset koirilla, erilaiset ääni- ja valopelotteet yhdistettynä kipuun saattavat muuttaa suden käyttäytymistä ja luoda ihmisarkuutta sudelle.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan pihakoiravahinkojen ennaltaehkäisemiseksi on olemassa muu tyydyttävä ratkaisu pitämällä koirat valvottuna, tarhassa tai sisällä.

Päätöstä tehtäessä Suomen riistakeskuksen on arvioitava, millaisia vaikutuksia voidaan saavuttaa kyseessä olevassa tapauksessa suden tappamisella. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan yhden suden tappamisella voitaisiin todennäköisesti vähentää alueella tehtäviä susihavaintoja ja kohtaamisia. Yhden yksinäisen suden tappaminen ei oleellisesti heikentäisi mahdollisuutta saavuttaa Suomen susikannalle

suotuisaa suojelun tasoa.

Suomen riistakeskus katsoo, että hakemuksessa ei ole esitetty tai muutoinkaan ei ole tullut esiin sellaisia tekijöitä, jotka viittaisivat siihen, että poikkeuslupa voitaisiin myöntää metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa sanotun yleisen turvallisuuden perusteella, eikä myöskään muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt. Toisin sanoen hakemuksessa ei ole esitetty riittävän painavia tekijöitä sille, että poikkeusluvun myöntämisedellytykset täytyisivät. On otettava huomioon, että niitä joudutaan vertaamaan suojattavaan etuun eli tässä tapauksessa suteen, joka kuuluu yhteisön luontodirektiivissä tärkeänä pidettävään, tiukkaa suojelua vaativaan lajiin.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan alueella ei ole ongelmaan etsitty tai kokeiltu muuta tyydyttävää ratkaisua, eikä siten kokeiluista ole myöskään tuloksia käytettävissä, joiden perusteella voitaisiin arvioida muiden tyydyttävien keinojen käyttökelpoisuutta ongelman ratkaisemiseen. Pihakoiravahinkojen ennaltaehkäisemiseksi on olemassa muita tyydyttäviä ratkaisuja. Tältä osinkaan poikkeusluvun myöntämisen edellytykset eivät täyty.

Loppuyhteenveto

Suomen riistakeskus on arvioinut kokonaisuutena poikkeusluvun myöntämisperusteiden täyttymistä ja päättänyt, että tässä vaiheessa tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella hakijalle ei myönnetä poikkeuslupaa suden tappamiseen. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita: metsästyslain (615/1993) 32 §:n 2 momentti, 35 §:n 2 ja 3 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti ja 5 §:n 1 ja 2 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 2 §:n 1 momentin 2 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Mikael Luoma 0294312271 mikael.luoma@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Mikael Luoma
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle kirjeenä.

JAKELU

Tiedoksi:
ILMAJOEN RIISTANHOITOYHDISTYS
LAKEUDEN RIISTANHOITOYHDISTYS
JALASJÄRVEN RIISTANHOITOYHDISTYS
POHJANMAAN POLIISILAITOS
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO POHJANMAAN PIIRI
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA-POHJANMAA RY
METSÄHALLITUS

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta. Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa
Käyntiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, Korsholmanpuistikko 43, 4. krs., Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puhelin: 029 56 42780 Faksi: 029 56 42760

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.